

Evaluation of the effects injection of bupivacaine with intraabdominal method in release of postoperative pain after laparoscopic cholecystectomy

Bijan Nasrian, M.D.

Naser Rahbar, M.D.

Amir-Masoud Jafari, M.D.

ABSTRACT

Background: intra-operative injection of local anesthetics is going to be more common in daily practice of surgery and postoperative pain management. One of the postoperative pain management is intra-abdominal injection of local anesthetics. The aim of this study was to evaluate the effects of intra-abdominal injection of bupivacaine on postoperative pain after laparoscopic cholecystectomy.

Materials and Method: In a randomized placebo controlled clinical trial, 60 adult patients with cholelithiasis referring to the Amir-al-momenin Hospital requiring cholecystectomy were enrolled. All the patients underwent laparoscopic cholecystectomy under general anesthesia in a unique manner. In the end of surgery the patients were randomly assigned in the control and bupivacaine groups. In the bupivacaine group, intra-abdominal injection 0.8 cc/kg of 0.25% bupivacaine in the gallbladder site was utilized and in control group normal saline injection was utilized. The postoperative pain was evaluated by visual analogue scale (VAS) in recovery, 2, 4 and 6 hours postoperatively, the total dose of opiate consumption in the first 6 hours, heart rate and mean arterial pressure (MAP) were measured. The 0.5 mg/kg of pethidine was administrated via IM route at patient's request each time.

Results: The means of VAS were lower in bupivacaine group compared with control group during the first 6 hours (in bupivacaine and control group were respectively in recovery 32.7 ± 23.62 vs. 89.0 ± 10.6 , 43.3 ± 20 vs 66.0 ± 9.3 in 2 hours, 26.7 ± 13.5 vs 65.3 ± 9.3 in 4 hours, 17.0 ± 15.8 vs 69.3 ± 9.8 in 6 hours). Also the means of heart rate and MAP in recovery and 6 hours postoperatively were significantly lower in bupivacaine group compared to control group. Furthermore the mean of opiate consumption and the frequency of patients' analgesic request were significantly lower in bupivacaine group compared to control group (2.5 ± 0.5 vs. 10.3 ± 1.8 mg and 50% vs. 100% respectively).

Conclusion: It seems that intra-abdominal injection of 0.8 cc/kg of 0.25% bupivacaine in the gallbladder

بررسی اثر تزریق بوپیوکائین به صورت داخل شکمی در کاهش درد پس از عمل کلہ سیستکتومی به روش لپاراسکوپیک

دکتر بیژن نصیریان

استادیار گروه بیهوش، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران

دکتر ناصر رهبر

استادیار گروه جراحی صورمی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران

دکتر امیر مسعود جعفری

پژوهشک صورمی

site in patients undergoing laparoscopic cholecystectomy significantly reduces the postoperative pain and opiate request and consumption.

Key Words: Bupivacaine, Intra-abdominal, Laparoscopic cholecystectomy, Postoperative pain.

چکیده^۵

مقدمه: استفاده از تزریق حین عمل داروهای بی‌حسی موضعی در جراحی، برای کاهش درد پس از عمل شیوع بیشتری یافته است. یکی از روش‌های کاهش درد، تزریق این داروها به صورت داخل شکمی است. هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر تزریق بوپیواکائین به صورت داخل شکمی بر درد پس از عمل کله‌سیستکتومی لپاراسکوپیک است.

مواد و روش‌ها: در یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده دو سوکور با کنترل دارونما، ۶ بیمار بالغ از بین مراجعان به بیمارستان امیرالمؤمنین که با تشخیص ابتلا به سنگ کیسه صفرا نیاز به کله‌سیستکتومی داشتند، مورد بررسی قرار گرفتند. تمامی بیماران زیر بیوه‌شی عمومی به روش یکسان تحت این عمل به روش لپاراسکوپیک قرار گرفتند. بیماران در انتهای عمل به صورت تصادفی در یکی از دو گروه شاهد یا بوپیواکائین قرار می‌گرفتند. در گروه بوپیواکائین، ۸/۰ سی سی / کیلوگرم بوپیواکائین ۲۵٪ به صورت داخل شکمی در محل برداشتن کیسه صفرا تزریق می‌شد و در گروه شاهد، نرمال سالین مورد استفاده قرار می‌گفت. در ریکاوری و در فواصل ۲، ۴ و ۶ ساعت پس از خروج از ریکاوری، شدت درد بیمار به روش معیار بصیری سنجش در ۱ میزان کلی مخدر تزریق شده در ۶ ساعت اول، ضربان قلب و فشار متوسط خون شریانی اندازه‌گیری شدند. در صورت درخواست بیماران، هر بار ۵/۰ میلی‌گرم / کیلوگرم پتیدین داخل عضلانی تزریق می‌گردید.

یافته‌ها: میانگین‌های معیار بصیری سنجش درد در زمان‌های اندازه‌گیری شده بین دو گروه بوپیواکائین و شاهد اختلاف معنی‌داری داشتند (به ترتیب در گروه بوپیواکائین و شاهد در ریکاوری 227 ± 22 / 242 ± 6 در برابر $6/65 \pm 9/2$ / $10/6$ در ۲ ساعت بعد $20/2 \pm 2/2$ / $24/2 \pm 6/6$ در برابر $4/2 \pm 1/2$ / $7 \pm 1/2$ در برابر $4/2 \pm 9/2$ / $17/1$ در برابر $8/2 \pm 9/3$). همچنین میانگین ضربان قلب و متوسط فشار شریانی نیز در ریکاوری و ۶ ساعت بعد در گروه بوپیواکائین نسبت به گروه شاهد به میزان معنی‌داری کمتر بود. همچنین میانگین داروی مخدر استفاده شده و فراوانی بیمارانی که درخواست تجویز مخدر داشتند در گروه بوپیواکائین به میزان معنی‌داری از گروه شاهد کمتر بود (به ترتیب $2/5 \pm 2/5$ در برابر $8/2 \pm 1/8$ میلی‌گرم و $56\% \pm 10\%$ در برابر 100%).

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: به نظر می‌رسد تزریق ۸/۰ سی سی / کیلوگرم بوپیواکائین ۲۵٪ به صورت داخل شکمی در محل برداشتن کیسه صفرا در زیر هر دو دیافراگم در بیمارانی که تحت کله‌سیستکتومی لپاراسکوپیک قرار می‌گیرند، به میزان معنی‌داری درد پس از عمل، موارد نیاز به مخدر و مصرف مخدر پس از عمل را کاهش می‌دهد.

گل واژگان: بوپیواکائین، داخل شکمی، درد پس از عمل، کله‌سیستکتومی لپاراسکوپیک

1. Visual Analogue Scale (VAS)

سال بیست و هشتم، دوره دوم، شماره ۵۵، شماره ۲، سال ۱۳۸۵

سابقه مصرف مواد مخدر پیش از عمل یا پس از عمل بدون تجویز پزشک، سابقه اختلالات ذهنی و روانی، نیاز به دستکاری بیش از حد و یا نیاز به لایپاراتومی و سابقه عمل جراحی در منطقه کيسه صفراء از مطالعه حذف شدند.

تمامی بیماران به روش لایپاراسکوپیک و زیربیهوشی عمومی به روش یکسان تحت این عمل قرار گرفتند. پس از قرارگیری بیمار بر روی تخت عمل ابتدا با آثربیوکت شماره ۱۸ یک راه وریدی مناسب فراهم می شد و سپس از این طریق برای همه بیماران ۱۵ سی سی / کیلوگرم نرمال سالین ۰/۹٪ تجویز می گردید. همه بیماران با یک روش واحد بیهوش شدند و تحت یک نوع عمل جراحی (کله سیستکتومی به روش لایپاراسکوپیک) با یک روش واحد قرار گرفتند. بدین ترتیب که پس از تزریق پیش دارو (میدازولام ۱ میلی گرم و فنتانیل ۱ میکروگرم / کیلوگرم) بیهوشی توسط تزریق تیوبینتال سدیم ۳-۵ آتراکوریم (۰/۵ میلی گرم / کیلوگرم) استفاده گردید. برای ادامه بیهوشی از هالوتان با غلظت ۰/۵٪ (غلظت گاز دمی) در اکسیژن استفاده می شد. برای ادامه شلی عضلانی، از آتراکوریوم استفاده گردید (۰/۰۳ میلی گرم / کیلوگرم هر ۴۵ دقیقه). در طول عمل تنفس بیمار کنترله بود. تزریق فنتانیل نیز هر ۴۵ دقیقه (۱ میکروگرم / کیلوگرم) انجام می شد. غلظت هالوتان و دوز فنتانیل طوری تنظیم می شد که فشار خون سیستولیک بیماران همواره بالای ۹۰ میلی متر جیوه حفظ شود یا بیشتر از ۲۰٪ افت نسبت به میزان پایه نداشته باشد. بیماران در انتهای عمل به صورت تصادفی در یکی از دو گروه شاهد یا بوبیوا کائین قرار می گرفتند. در گروه بوبیوا کائین، ۰/۸ سی سی / کیلوگرم بوبیوا کائین ۰/۲۵٪ به صورت داخل شکمی در محل برداشت کيسه صفراء تزریق می شد و در گروه شاهد، نرمال سالین مورد استفاده قرار می گرفت. در انتهای عمل پس از بستن گازهای بیهوشی، برای برگرداندن باقی مانده شلی عضلات اسکلتی از آتروپین (۰/۰۲

مقدمه

کله سیستکتومی لایپاراسکوپیک هم اکنون در بسیاری از نقاط جهان انجام می شود، چون دیسکسیون یا دستکاری احشاء و در نتیجه درد پس از کله سیستکتومی لایپاراسکوپیک به مراتب کمتر از درد کله سیستکتومی به روش لایپاراتومی است. روش های مختلفی برای رهایی این دسته بیماران از درد وجود دارد^(۱) که در این میان تزریق حین عمل داروهای بی حسی موضعی روز به روز محبوبیت خاصی در کاهش درد پس از عمل کسب می کند. یکی از روش های کاهش درد، تزریق این دارو به صورت داخل شکمی^(۲) است. نشان داده شده که تزریق داروهای بی حسی موضعی به صورت داخل شکمی سبب کاهش درد پس از اعمال لایپاروسکوپیک، حتی در جراحی های زنان می شود که نیاز چندانی به دیسکسیون یا دستکاری احشاء ندارند.^(۴)

تاکنون مطالعات بسیاری تأثیر تزریق داروهای بی حسی موضعی به صورت داخل شکمی را در بیمارانی که تحت قرارگیری لایپاراسکوپیک قرار می گیرند مورد بررسی قرار داده اند که این مطالعات نتایج ضد و نقیضی به دنبال داشته اند و از کاهش درد قابل توجه تا بی اثر بودن آن گزارش شده است.^(۵-۷) هدف از انجام این مطالعه نیز بررسی تأثیر تزریق بوبیوا کائین به صورت داخل شکمی در بیمارانی است که تحت کله سیستکتومی لایپاراسکوپیک قرار می گیرند.

مواد و روش ها

پس از تأیید طرح در دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران و کمیته اخلاق پزشکی، ۶۰ بیمار بالغ از بین مراجعان به بیمارستان امیرالمؤمنین جوادیه که با تشخیص ابتلاء به سنگ کيسه صفراء به کله سیستکتومی انتخابی نیاز داشتند در یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده دو سوکور با کنترل دارونیما، مببورد بررسی قرار گرفتند. در ضمن مواردی همچون جراحی های اورژانس، بیماران با سابقه سوء استفاده دارویی،

1. intraabdominal

براساس نتایج مطالعه حاضر میانگین‌های معیار بصری سنجش درد در زمان‌های اندازه‌گیری شده بین دو گروه بوپیواکائین و شاهد اختلاف معنی‌داری داشتند. به ترتیب در گروه بوپیواکائین و شاهد در ریکاوری $32/7 \pm 23/62$ در برابر $43/3 \pm 20/16$ در برابر $2/89 \pm 10/16$ ، در ۲ ساعت بعد $13/5 \pm 26/7$ در برابر $4/66 \pm 9/13$ و در ۴ ساعت بعد $15/8 \pm 17 \pm 65/3 \pm 9/4$ و ۶ ساعت ساعت بعد $83/1 \pm 4/2 \pm 84/7 \pm 3/2$ در برابر ۱ و ۶ ساعت بعد $91/4 \pm 4/8 \pm 96/8 \pm 2/2$ در برابر $82/3 \pm 23/3$. به همین ترتیب طبیعی است که میانگین‌های ضربان قلب و فشار متوسط خون شریانی در ریکاوری در گروه بوپیواکائین پایین‌تر باشد (ضربان قلب در ریکاوری در برابر ۱ در برابر ۲ و ۴ در برابر ۳) از نظر متوسط فشار شریانی در ریکاوری در برابر $91/4 \pm 4/8$ در برابر $89/8 \pm 7/3$ و ۶ ساعت بعد $15/25 \pm 17/17 \pm 47/47$ در برابر $10/3 \pm 1/8$ متوسط فشار خون شریانی در ریکاوری در برابر $89/8 \pm 7/3$ و ۶ ساعت بعد $86 \pm 5/9$ در برابر $89/8 \pm 7/3$ بود. همچنین فراوانی بیماران درخواست کننده تجویز مخدر استفاده شده (بر حسب میلی‌گرم) در گروه بوپیواکائین به میزان معنی‌داری از گروه شاهد کمتر بود ($2/5 \pm 2/05$ در برابر $4/0 \pm 4/05$ میلی‌گرم).

میلی‌گرم (کیلوگرم) و نثوستیگمین ($4/0 \pm 0/4$ میلی‌گرم (کیلوگرم) استفاده می‌شد و سپس لوله تراشه خارج می‌شد. پس از انتقال بیمار به ریکاوری و بخش جراحی در صورت درخواست بیمار، هر بار به وی $0/5$ میلی‌گرم (کیلوگرم پتیدین داخل عضلاتی تزریق می‌گردید. در ریکاوری و فواصل ۲، ۴ و ۶ ساعت پس از خروج از ریکاوری شدت درد بیمار به زوش معیار بصری سنجش درد، میزان کلی مخدوچ تزریق شده در ۶ ساعت اول، ضربان قلب و فشار متوسط شریانی اندازه‌گیری می‌شد. هر مقدار معیار بصری سنجش درد بیشتر از صفر، بروز درد تلقی می‌شد. اطلاعات بدست آمده در طول مطالعه به صورت محض مانه باقی می‌ماند. مطالعه به صورت دوسویه کور^۱ بود و افراد انجام دهنده عمل (جراحان) از نوع داروی تجویز شده اطلاعی نداشتند و فرد پس‌گیری کننده نیز از نوع داروی تزریق شده بی‌اطلاع بود.

برای مقایسه داده‌های کمی از تست تی نمونه غیر وابسته^۲ و برای مقایسه داده‌های کیفی از آزمون کای دو^۳ استفاده می‌شد. اطلاعات جمع‌آوری شده در برنامه SPSS^۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقادیر p کمتر از $0/05$ از نظر آماری معنی‌دار تلقی می‌شد.

یافته‌ها

در این مطالعه نتایج حاصل از بررسی ۶۰ بیمار (۳۰ بیمار در هر گروه) مورد بررسی نهایی قرار گرفت. میانگین و انحراف معیار سن به ترتیب $15/25 \pm 17/17 \pm 47/47$ سال بود (حداقل ۲۲ سال و حداکثر ۷۹ سال)، ۴۵ بیمار (۷۵٪) مذکور بودند.

براساس نتایج بدست آمده بین میانگین سن و وزن، و همچنین فراوانی مطلق و نسبی دو جنس بین دو گروه بوپیواکائین و شاهد اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. متغیرهای دموگرافیک و شدت درد در ریکاوری، ۲، ۴ و ۶ ساعت پس از عمل در دو گروه شاهد و بوپیواکائین در جدول شماره ۱ و متغیرهای همودینامیک در جدول شماره ۲ آورده شده‌اند.

- 1. Double blind
- 2. Independent Sample-T test
- 3. Chi-square
- 4. SPSS For windows (ver 11.0)

جدول شماره ۱: متغیرهای دموگرافیک و شدت درد در بیکاری، ۲، ۴ و ۶ ساعت پس از جراحت در دو گروه شاهد و بوپیواکائین. مقادیر به صورت انحراف معیار ± میانگین بیان شده‌اند.

گروه / متغیر	شاهد	بوپیواکائین
تعداد	۳۰	۳۰
سن (سال)	۴۶/۵۰ ± ۱۴/۱۵	۴۷/۵۲ ± ۱۶/۵۱
جنس (ذکر / مؤنث)	۲۷/۳	۲۲/۸
وزن (کیلوگرم)	۶۸ ± ۹/۴۹	۶۹/۸۶ ± ۱۰/۹۴
درد (VAS+)		
ریکاوری *	۸۹ ± ۱۰/۶	۳۲/۷ ± ۲۳/۶۲
۲ ساعت بعد *	۶۶ ± ۹/۳	۴۳/۳ ± ۲۰/۶
۴ ساعت بعد *	۶۵/۳ ± ۹/۴	۲۶/۷ ± ۱۳/۵
۶ ساعت بعد *	۶۹/۳ ± ۹/۸	۱۷ ± ۱۵/۸
استفاده از مخدر **	٪ ۱۰۰	٪ ۵۰
مخدر استفاده شده **	۱۰/۳ ± ۱/۸	۲/۵ ± ۲/۵

Visual Analogue Scale : +

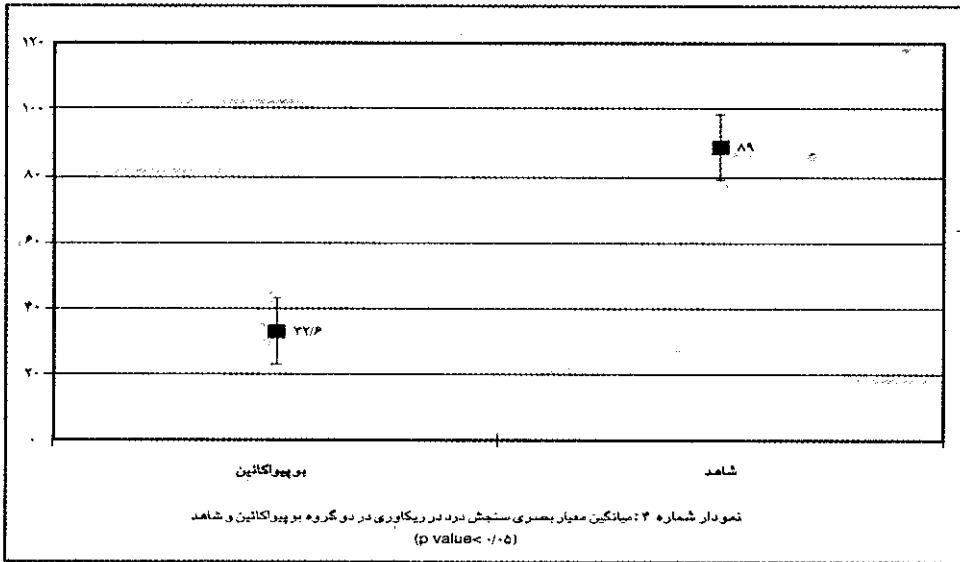
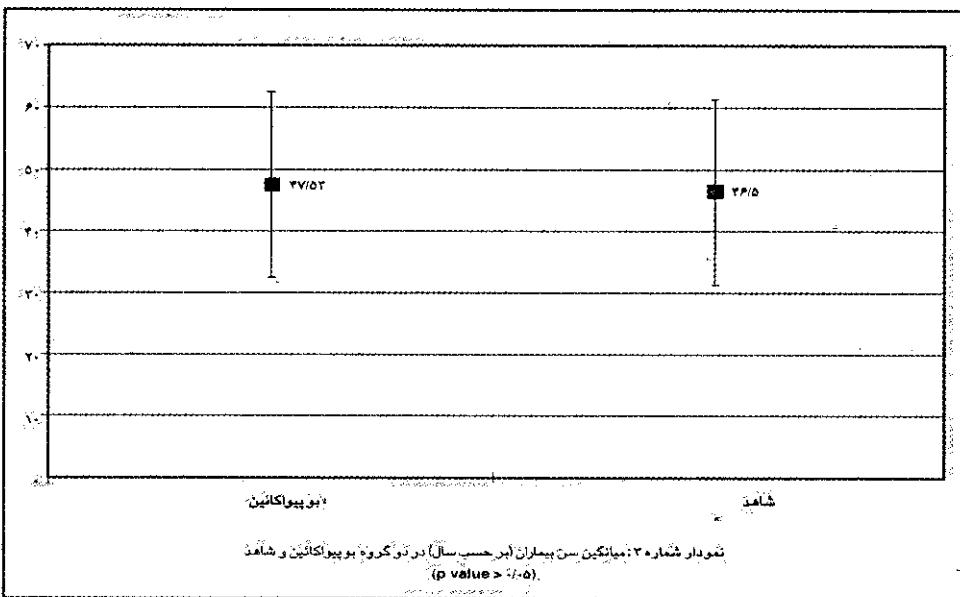
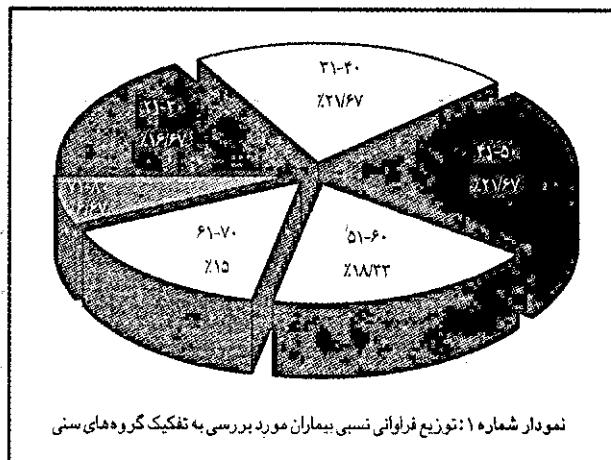
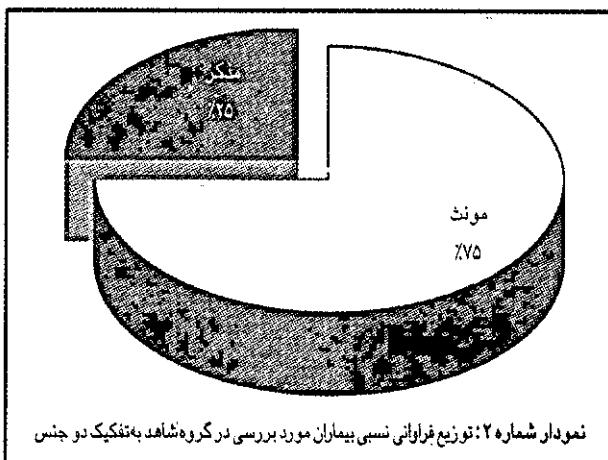
*: اختلاف معنی‌دار (تست تی نمونه مستقل، $P < 0.05$)

**: اختلاف معنی‌دار (تست تی نمونه مستقل، $P < 0.05$)

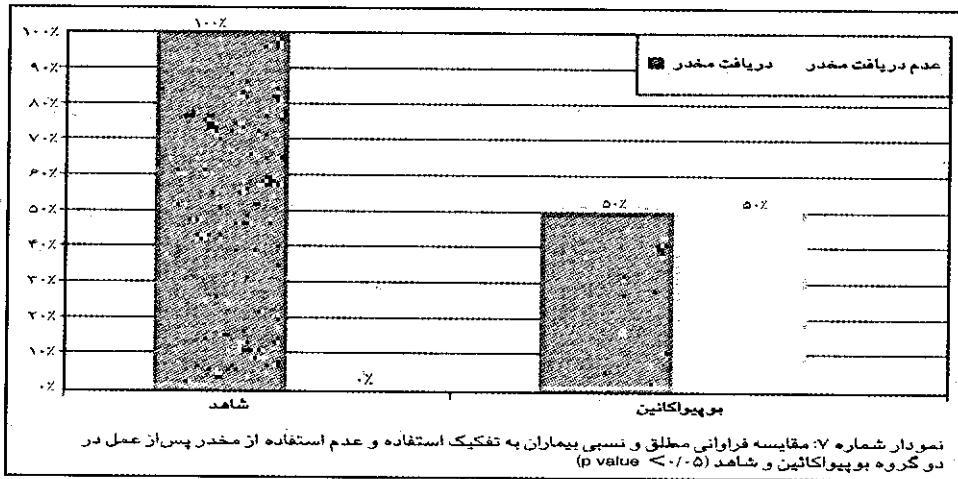
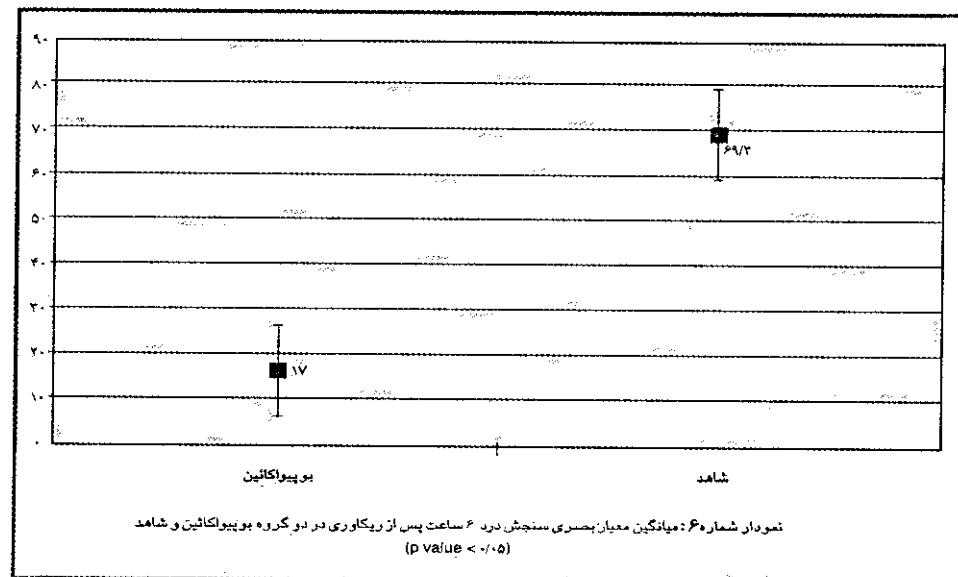
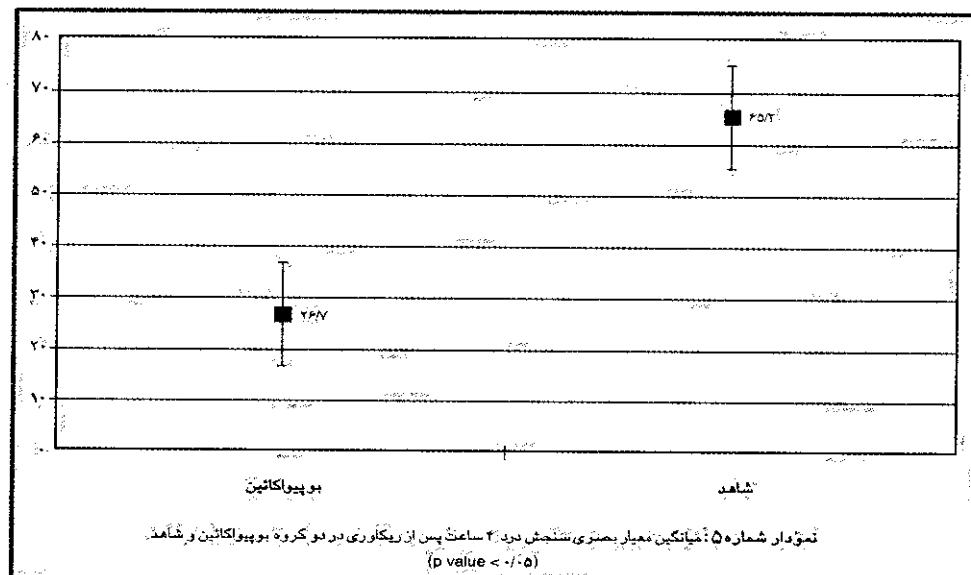
جدول شماره ۲: متغیرهای همودینامیک در ریکاوری، ۲، ۴ و ۶ ساعت پس از عمل در دو گروه شاهد و بوپیواکائین. مقادیر به صورت انحراف معیار ± میانگین بیان شده‌اند.

گروه / متغیر	شاهد	بوپیواکائین
ضریبان قلب		
ریکاوری *	۸۶/۱۰ ± ۵/۰۸	۸۳/۱۰ ± ۴/۲۱
۲ ساعت بعد	۸۴/۱۳ ± ۳/۱۹	۸۵/۸۶ ± ۳/۸۲
۴ ساعت بعد	۸۳/۹۰ ± ۳/۳۸	۸۳/۴۰ ± ۳/۱۱۳
۶ ساعت بعد *	۸۴/۹۹ ± ۳/۱۶	۸۲/۳۳ ± ۳/۲۸
فشار متوسط شریانی		
ریکاوری **	۹۶/۷۷ ± ۵/۳۵	۴۴/۹۱ ± ۴/۷۶
۲ ساعت بعد	۸۹/۹۴ ± ۶/۷۰	۸۸/۲۷ ± ۵/۸۸
۴ ساعت بعد	۸۹/۳۸ ± ۶/۸۸	۸۶/۹۴ ± ۵/۶۴
۶ ساعت بعد *	۸۹/۷۷ ± ۷/۲۹	۸۶/۱۰ ± ۵/۸۹

*: اختلاف معنی‌دار (تست تی نمونه مستقل، $P < 0.05$)

سال بیست و هشتمن، دوره دوم، شماره ۲ سال ۱۲۸۵

سال بیست و هشتم، دوره دوم، شماره ۵۵، سال ۱۳۸۵

این احتمال وجود دارد که دی‌اکسید کربن که در داخل حفره پریتوثن پس از اعمال جراحی لاپاراسکوپیک برای چند روز باقی می‌ماند عامل شایعی برای درد محسوب شود و در اینجانبی موجب درد یا تشدید درد بیماران گردد.^(۱۶، ۱۷)

یکی از مواردی که در مطالعات دیگر مورد توجه قرار گرفته بروز عوارض جانبی است. عوارض جانبی اندک هستند اما در برخی مطالعات رسیدن به سطح مسمومیت داروهای بی‌حسی موضعی در برخی بیماران گزارش شده است، اگرچه هیچ علامتی از مسمومیت با داروهای بی‌حسی موضعی در این بیماران گزارش نشده است.^(۳) در این مطالعه نیز مانند سایر مطالعات عوارض جانبی دیده نشده است. به علت افزایش غلظت بوپیواکائین به دنبال تزریق داخل شکمی و احتمال بروز مسمومیت ناشی از آن به ویژه به علت مورد بحث بودن تأثیر آن بر درد پس از عمل، برخی از محققان تزریق داخل شکمی آن را در خلال کله‌سیستکتومی لاپاراسکوپیک توصیه نکرده‌اند. یکی از روش‌های کاهش غلظت پلاسمایی بوپیواکائین استفاده از آدرنالین همراه بوپیواکائین است که موجب کاهش معنی‌دار غلظت پلاسمایی آن می‌شود.^(۱۸)

نتیجه‌گیری

در نهایت اینکه براساس یافته‌های این مطالعه به نظر می‌رسد تجویز بوپیواکائین داخل شکمی موجب اثرات سودمند قابل توجهی در بیمارانی می‌شود که تحت کله‌سیستکتومی لاپاراسکوپیک قرار می‌گیرند. اگرچه این اثرات اندک و زودگذر هستند اما این راه روش راحت و ساده‌ای برای کنترل درد پس از عمل در این دسته از بیماران محسوب می‌شود. اگرچه عوارض در این روش نادر است اما باید دوز داروهای بی‌حسی موضعی به دقت تعیین گردد تا از بروز مسمومیت پرهیز شود. توصیه می‌شود تا در مطالعات بعدی به بررسی مکانیسم تأثیر تزریق داخل شکمی داروهای بی‌حسی موضعی و اینکه آیا مکانیسم اثر این داروها از طریق محیطی یا مرکزی پرداخته شود.

بحث

اگرچه در برخی مطالعات نشان داده شده است که تزریق داخل شکمی بوپیواکائین یا داروهای بی‌حس‌کننده دیگر در کاهش شدت درد پس از عمل،^(۱۹، ۲۰) برآوج جریان بازدمی^(۱) طول مدت میزان مخدّر مصرفی روزانه نیاز به مخدّر،^(۱۱، ۲۱) طول مدت اقامت در بیمارستان^(۵) و فاصله تا اولین درخواست مخدّر^(۱۱) تأثیری ندارد اما این اثر همچنان مورد بحث است. در مقابل این مطالعات، تحقیقات دیگری وجود دارند که نشان می‌دهند شدت درد پس از جراحی^(۱۳، ۱۴، ۲۲)، شیوع درد،^(۷) طول مدت درد^(۷) میزان مصرف مخدّرها نیز در ۲۴ ساعت اول پس از عمل،^(۱۲، ۲۳) پاسخ‌های اندوکرین (کورتیزول پلاسمای^(۱۳) و کاهش مدت اقامت بیمارستانی^(۱۴) در گروهی که داروهای بی‌حس‌کننده به صورت داخل شکمی دریافت کردند به میزان معنی‌داری کمتر بود که این یافته همسو با نتایج به دست آمده از این مطالعه است. براساس نتایج یک متابالیز که بر مطالعات منتشر شده در مورد اثر تزریق داخل شکمی انجام شده کاهش در در گروه ناروهای بی‌حسی موضعی گزارش شده است.^(۳) شاید بتوان اختلاف در نتایج به دست آمده را به شدت‌های مختلف درد مورد بررسی در مطالعات مختلف نسبت داد. براساس نتایج به دست آمده از سایر مطالعات درد در محل برش و در داخل شکم (درد احتشایی) شدیدترین دردی است که بیمار پس از کله‌سیستکتومی لاپاراسکوپیک احساس می‌کند و درد شانه از شدت و اهمیت کمتری برخوردار است.^(۱۵، ۲۴) تزریق بوپیواکائین داخل شکمی فقط می‌تواند موجب کاهش درد احتشایی گردد و بر دونوع دیگر درد نمی‌تواند تأثیر داشته باشد، اگرچه تأثیر بوپیواکائین بر درد احتشایی نیز مورد بحث است.^(۱۵) به معین دلیل در برخی مطالعات از تزریق در محل برش یا ترکیب آن با سایر موارد استفاده شده است و در پنج مطالعه از شش مطالعه‌ای که در آنها داروهای بی‌حسی موضعی به صورت موضعی تزریق شده بود نشان داده شد که اثر آن مفید بوده است و درد شکمی و مصرف داروهای مخدّر را به میزان معنی‌داری در خلال ۲۴ ساعت آینده کاهش داده است.^(۱۶، ۲۵) از طرفی برخی دیگر از مطالعات ذکر کرده‌اند که بهترین کنترل درد زمانی به دست می‌آید که از ترکیب ۴۰ میلی‌گرم بوپیواکائین ۰/۲۵٪ به صورت اسپری داخل شکمی همراه با ۲۰۰ میلی‌گرم کتورولولاک به صورت داخل وریدی استفاده شود.^(۱۷) همچنین

1. peak expiratory flow

REFERENCES

1. Chundrigar T, Hedges AR, Morris R, Stamatakis JD. Intraperitoneal bupivacaine for effective pain relief after laparoscopic cholecystectomy. *Ann R Coll Surg Engl.* 1993 Nov; 75(6): 437-9.
2. Labaille T, Mazoit JX, Paqueron X, Franco D, Benhamou D. The clinical efficacy and pharmacokinetics of intraperitoneal ropivacaine for laparoscopic cholecystectomy. *Anesth Analg.* 2002 Jan; 94(1): 100-5, table of contents.
3. Gupta A. Local anaesthesia for pain relief after laparoscopic cholecystectomy - a systematic review. *Best Pract Res Clin Anaesthesiol.* 2005 Jun; 19(2): 275-92.
4. Szem JW, Hydo L, Barie PS. A double-blinded evaluation of intraperitoneal bupivacaine vs saline for the reduction of postoperative pain and nausea after laparoscopic cholecystectomy. *Surg Endosc.* 1996 Jan; 10(1):44-8.
5. Elfberg BA, Sjovall-Mjoberg S. Intraperitoneal bupivacaine does not effectively reduce pain after laparoscopic cholecystectomy : a randomized, placebo-controlled and double-blind study. *Surg Laparosc Endosc Percutan Tech.* 2000 Dec; 10(6): 357-9.
6. Lepner U, Goroshina J, Samarutel J. Postoperative pain relief after laparoscopic cholecystectomy: a randomized prospective double-blind clinical trial. *Scand J Surg.* 2003; 92(2): 121-4.
7. Elhakim M, Elkott M, Ali NM, Tahoun HM. Intraperitoneal lidocaine for postoperative pain after laparoscopy. *Acta Anaesthesiol Scand.* 2000 Mar; 44(3): 280-4.
8. Zmora O, Stolik-Dollberg O, Bar-Zakai B, Rosin D, Kurianski J, Shabtai M, et al. Intraperitoneal bupivacaine does not attenuate pain following laparoscopic cholecystectomy. *JSLs.* 2000 Oct-Dec; 4(4): 301-4.
9. Fuhrer Y, Charpentier C, Boulanger G, Menu N, Grosdidier G, Laxenaire MC. [Analgesia after laparoscopic cholecystectomy by intraperitoneal administration of bupivacaine]. *Ann Fr Anesth Reanim.* 1996; 15(2): 128-34.
10. Raetzell M, Maier C, Schroder D, Wulf H. Intraperitoneal application of bupivacaine during laparoscopic cholecystectomy -risk of benefit? *Anesth Analg.* 1995 Nov; 81(5): 967-72.
11. Scheinin B, Kollokumpu I, Lindgren L, Haglund C, Rosenberg PH. Effect of intraperitoneal bupivacaine on pain after laparoscopic cholecystectomy. *Acta Anaesthesiol Scand.* 1995 Feb; 39(2): 195-8.
12. Mraovic B, Jurisic T, Kogler-Majeric V, Sustic A. Intraperitoneal bupivacaine for analgesia after laparoscopic cholecystectomy. *Acta Anaesthesiol Scand.* 1997 Feb; 41(2): 193-6.
13. Pasqualicci A, Contardo R, Da Broi U, Colo F, Terrosu G, Donini A, et al. The effects of Intraperitoneal local anesthetic on analgesic requirements and endocrine response after laparoscopic cholecystectomy: a randomized double-blind controlled study. *J Laparoendosc Surg.* 1994 Dec; 4(6): 405-12.
14. Paulson J, Mellinger J, Baguley W. The use of Intraperitoneal bupivacaine to decrease the length of stay in elective laparoscopic cholecystectomy patients. *Ann Surg.* 2003 Apr; 69(4): 275-8; discussion 8-9.
15. Mack P. Intraperitoneal local anesthetic after laparoscopic cholecystectomy. *J Laparoendosc Surg.* 1995 Oct; 5(5): 343-4.
16. Lee IO, Kim SH, Kong MH, Lee MK, Kim NS, Choi YS, et al. Pain after laparoscopic cholecystectomy: the effect and timing of incisional and Intraperitoneal bupivacaine. *Can J Anaesth.* 2001 Jun; 48(6): 545-50.
17. Jabbour - Khoury SI, Dabbous AS, Gerges FJ, Azar MS, Ayoub CM, Khoury GS. Intraperitoneal and intravenous routes for pain relief in laparoscopic cholecystectomy. *JSLS.* 2005 Jul-Sep; 9(3): 316-21.
18. Tsimoyiannis EC, Giantzounis G, Lekkas ET, Siakas P, Jabarin M, Tzourou H. Intraperitoneal normal saline and bupivacaine infusion for reduction of postoperative pain after laparoscopic cholecystectomy. *Surg Laparosc Endosc.* 1998 Dec; 8(6): 416-20.
19. Tsimoyiannis EC, Siakas P, Tassis A, Lekkas ET, Tzourou H, Kambili M. Intraperitoneal normal saline infusion for postoperative after laparoscopic cholecystectomy. *World J Surg.* 1998 Aug; 22(8): 824-8.